

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

Coloniae Munatianæ, 1665

3 A Persis reprobe sumunt, exordia sortes.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62915](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62915)

Paulus Apollolus peperit illi Spiritui, ac non potius fecerunt illius demonii correptione atque exclusione mandant. Omnes igitur artes hujusmodi, vel nugarie vel noxie superstitiois, ex quadam pestifera locustate hominum & demonum, quasi pacta infidelis & dolose amicitia constituta, penitus sunt repudianda & fugienda Christiano.

C. VII. ¶ Non est vita, sed mors, inquisitio, vel curatio, qua à divinis, vel magicis expetitur.

Idem in a. lib. de Civitate Dei.

¶ **¶** sine Salvatore salutem vult habere, & sine vera sapientia xilimam prudentem se fieri posse, non solum, sed æger, non prudens, sed stultus in ægritudine assidua laborabit, & in cæcitate noxia stultus ac demens permanebit. Ac proinde omnis inquisitio, & omnis curatio, quæ à divinis & magicis, vel ab ipsis demonibus in idolorum cultura expetitur, mors potius dicitur, quam vita: & qui ea sectantur, si se non committant ad æternam perditionem tendunt, Psalmista dicitur: [Omnes dii gentium sunt demonia] qui per decipiunt homines, alios decipere quotidie gestiunt, ut periculis suis faciant eos esse participes. Itaque hæc verum magicarum artium ex d. traditione Angelorum multum in toto orbe terditionem plurimis faculis invadit, per quas dam scientiam futurorum, & infernorum, & per revelationes eorum inventa sunt auspicia, & augurationes, & ipsa, quæ dicuntur oracula & necromantia.

C. VIII. ¶ Christiana & vera pietas planetarios expulsi & damnat.

Idem confessionem lib. 4. c. 3.

¶ **¶** planetarios, quos mathematicos vocant, plane contemnere non desistebam, quod quasi nullum esset sacrificium, & nullæ preces ad aliquem Spiritum ob divinationem dirigebatur. Quod tamen Christiana & vera pietas consequenter repellit & damnat.

C. IX. ¶ Cultura est idololatris, auguria servare, & stellarum requirere corpus.

Item Hieronymus g.

¶ **¶** in corde, quoniam qui h. fornicatur, in corpore peccat, non istud corpus solum, quod templum Dei habitum est, sed & istud quod dicitur, quia omnis ecclesia corpus Christi est. Et in omnem ecclesiam videtur delinquere, qui corpus suum maculaverit, qui per anum membrum macula in omne corpus diffunditur. ¶ Est & illud opprobrium Ægypti, quod hæc legentis, etiam post Iordanis transitum, & post baptismum, secundam circumcisionem, vetustæ constitutionis insultione suggeritur, observare auguria, requirere stellarum cursus, & eventus ex iis futurorum rimari, servare somnia, cæterisque hujusmodi superstitionibus implicari. Idololatris namque mater est Ægyptus, ex qua certum est hujusmodi opprobria pullulare, quæ, si transito jani Iordane susceperis, & his te rursus laqueis illigaveris, tecum sine dubio opprobria Ægypti trahis.

¶ **¶** pars. Hæc autem sortilegia k non usque adeo sunt detestanda, si, si aliqual de arca, vel torculari demonibus fuerit immolatum, quod rituum est illud credatur esse immundum: aut si ipsorum, quod oblatum fuerit, à nobis ignorantibus sumi contigerit, ita cæcitate non deliquisti.

a Habemus in lib. Rabani de Magorum prestigii. b Burc. l. 10. cap. 4. c. 1. d. 66. c. Psalm. 75. d. Isidorus. l. 2. etymol. cap. 9. e. al. interpretatur. f. Ivo p. 11. c. 20. Pann. l. 3. c. 79. g. Origene. l. 1. c. 15. h. 1. Cor. 6. Eph. 1. i. al. baptisimi confirmationem. k. al. sacrificia.

C. X. ¶ Non idem reliqua sunt immunda, quia ab arca vel torculari aliquid ad demonum sacrificia tollere.

Unde Augustinus ad Publilianam, epist. 15. 4.

¶ **¶** Idem arca vel torculari tollatur aliquid ad sacrificia demoniorum sciente Christiano, idem peccat, quia b fieri permittit, ubi prohibendi potestas est. Quod si factum non comperit, aut prohibendi potestatem non habuit, utitur mundis reliquiis fructibus, unde illa sublata sunt.

C. XI. ¶ Immunis est à reatu, qui emit, quod nescit idoli immolatum.

Item Ambrosius in primam epistolam ad Corinthios, ad c. 10.

¶ **¶** licet aliquid c pollutum sit per accidentiam, id est, oblationem idoli, cum hoc tamen nescit, qui emit, nullum patitur scrupulum, & apud Deum immunis est.

QVÆSTIO III. & IV.

A Quibus autem genus divinationis a cordium sumptur, vel quot sint genera ejus, Augustinus d. exposuit in libro de natura e demonum, ita dicens.

C. I. ¶ De multiplici genere divinationis.

¶ **¶** Genus divinationis à perlis i fertur allarum. Varro autem dicit divinationis quatuor esse genera, terram, aquam, aërem, & ignem: hinc geomantiam, hydromantiam, aëromantiam, pyromantiam dicta autumat. Divini dicti sunt, quasi Deo pleni. Divinitate enim plenos se esse simulant, & astuta quadam fraudulencia hominibus futura coniectant. Duo autem sunt genera divinationis, ars & furor. Incantatores verò vocati sunt, qui artem verbis peragunt. Arioli vocati sunt, propterea quod circa aras idolorum nefarias preces emittunt & funesta sacrificia offerunt, hisque celebratibus demonum accipiunt responsa. Haruspices nuncupari, quasi horarum inspectores. Dies enim & horas in agendis negotiis, operibusque custodiunt, & quid per singula tempora observare debeat homo, intendunt. Hi etiam exta pecudum inspiciunt, & ex eis futura prædicunt. Augures sunt, qui volatus avium, & voces intendunt, aliisque signa rerum, vel observationes improvisas hominibus occurrentes ferunt. Iidem sunt & auspices. Nam auspicia sunt, quæ iter facientes observant. Dicta autem sunt auspicia, quasi avium spicia g. & auguria, quasi avium garris, id est, avium voces & linguæ. Item augurium, quasi avigerium, quod aves gerunt. Duo sunt autem genera auspiciorum, unum ad oculos, alterum ad aures pertinens: ad oculos scilicet volatus, ad aures vox avium. Pythones à Pythio Apolline dicti, quod is auctor fuerit divinandi. Astrologi dicti eo, quod in astris augurantur. Genethiaci appellati sunt propter natalitiorum considerationes dierum. Genetes enim hominum per duodecim cæli signa describunt, syderumque cursu, nascentium mores, actus, & eventus prædicere conantur: id est, quis quali signo fuerit natus, aut quem effectum habeat vitæ, qui nascitur. Hi sunt, qui vulgò Mathematici vocantur, cujus superstitionis genus constellationes Latini vocant, id est, notationes syderum, quomodo se habeant, cum quibus nascitur. ¶ Primum autem idem stellarum interpretes Magi nuncupabantur: sicut de his legitur in b Evangelio, qui natum Christum annuntiaverunt. Postea hoc nomine soli Mathematici dicti sunt. Cujus artis scientia usque ad Evangelium fuit concessa, ut Christo edito nemo exinde nativitatem alicujus de celo interpretaretur.

a Ivo p. 11. c. 99. b al. si. c. Ivo p. 11. c. 96. d. Rabanus de Magorum prestigii. Isidor. l. 2. etymol. c. 9. e. al. dromatose, f. Burc. l. 10. c. 43. Ivo p. 11. c. 68. g. al. aspicia. h. Matea.

